

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 26-03-17

Col·lecta:	120,27
Caixetes ciris	52,08
Caixetes:	6,00
Caixetes Càritas:	504,00
Menjador (Caixetes)	25,00

ENTERRAMENT

La setmana passada vam acompanyar amb la pregària a la família de Catalina Cozar Marchante, de 78 anys.

CELEBRACIÓ DEL PERDÓ

Aquest diumenge a les 12 hi ha la Celebració del Perdó.

DIJOURS SANT, SOPAR COMUNITARI

Dijous Sant, després de l'Eucaristia, farem el sopar comunitari. A les 10, Vetlla de Pregària

PREGÀRIES

Donem gràcies per la crida que va fer el govern del Canadà, demanant que cada família apadrinés una família de refugiats.

Donem gràcies per totes les persones que apadrinen àpats de dinars o sopars en el menjador, i també per tots els voluntaris que els serveixen.

Donem gràcies per totes les persones que surten de les seves comoditats per anar ajudar els que més ho necessitin: siguin immigrants, sense sostre, malalts, gent gran etc...Ells fan com Jesús.

CELEBRACIONS PASQUALS

 CELEBRACIÓ DEL PERDÓ Diumenge 2 d'abril, a les 12	 DIVENDRES SANT 14 d'abril 10 matí: Viacrucis 6 tarda: Celebració de la Passió
 DIUMENGE DE RAMS 9 d'abril 3/4 de 12: Benedicció dels Rams	 DISSABTE SANT, VETLLA PASQUAL 15 d'abril 10 vespre: Vetlla Pasqual
 DIJOURS SANT 13 d'abril 8 del vespre: Celebració Sant Sopar sopar comunitari: tothom es porta el seu sopar. 10 del vespre: Pregària	 PASQUA 16 d'abril Misses a les 10 i 12 del matí

REFLEXIÓ DESPRÉS DE LA COMUNIÓ

Hi havia una dona molt devota i plena d'amor a Déu. Solia anar a l'Església cada matí, i pel camí l'encalçaven nois i captaires; però ella anava tan concentrada en les seves devocions que ni tan sols se n'adonava.

Un dia, després de fer el camí acostumat, va arribar a l'església en el moment en què estava a punt de començar l'acte de culte. Empenyé la porta, i aquesta no s'obria. Ho provà una altra vegada, amb més força; i es convencé que la porta era tancada amb clau.

Tota apesurada per no haver pogut assistir al culte per primera vegada en molts anys, i no sabent què fer, va alçar el cap...i veié una nota clavada sobre la porta amb una xinxeta que deia: "Sóc a fora".

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenu

02 d'abril del 2017

Núm. 686

Diumenge V de QUARESMA Any A

Llàtzer: vine a fora i viu!!

Arribem al final de la Quaresma, indicadora d'un període de reflexió, de trànsit vers la Setmana Santa, que es revela com la culminació d'un procés que, aparentment, semblava acabat i fracassat. En aquest trànsit, l'Evangelí d'avui recull un passatge, com el de la resurrecció de Llàtzer, que sembla premonitori d'allò que es

commemorarà d'aquí a pocs dies amb el propi Crist. De fet, la primera lectura del profeta Ezequiel també ens insisteix al respecte. I és que la dimensió de la Resurrecció, sigui com a fet o com a imatge, és aclaparadora i supera a tots els personatges que la presencien. També encara diria que ens continua superant com a cristians, dos mil anys després.

En aquest context podríem preguntar-nos per què Jesús havia de morir per ressuscitar poc després... Es pot entendre això? Cada Setmana Santa es genera una sensació semblant que sempre resta oberta. Es vol pensar que si Jesús havia de dur a terme aquest trànsit no era per retornar a la situació d'abans sinó a una altra de més plenitud que suposava la seva donació total, fins a la seva pròpia mort. Però més que de la mort, del que es parla a l'Evangelí és de la vida, la transformació més important que ens demana Jesús. El destí d'un Llàtzer aparentment mort, de l'home, ja no és el sepulcre sinó viure en plenitud la seva paraula. Jesús ho expressa al propi passatge: "Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més".

D.P.

FULL INFORMATIU

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo sóc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

Salm responsorial [129,1-2.3-4.5-6.7-8 (R.: 7)]

Des de l'abisme et crido, Senyor. / Escolta el meu clam. / Estigues atent, escolta / aquest clam que et suplica.

Si tinguessis en compte les culpes, / qui es podria sostenir? / Però és molt el teu perdonar, / i això ens infon respecte.

Confio en la paraula del Senyor / La meva ànima hi confia. / Espera el Senyor la meva ànima, / més que els sentinelles el matí.

Que esperin el matí els sentinelles! / Israel espera el Senyor, / perquè són del Senyor l'amor fidel / i la redempció generosa / És ell qui redimeix Israel / de totes les seves culpes.

Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 11,1-45)

En aquell temps, Les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llàtzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llàtzer era al sepulcre.

Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llàtzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús

alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m' escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llàtzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

SALMO RESPONSORIAL 129

Desde lo hondo a ti grito, Señor; / Señor, escucha mi voz: / estén tus oídos atentos / a la voz de mi súplica.

Si llevas cuentas de los delitos, / Señor, ¿quién podrá resistir? / Pero de ti procede el perdón, / y así infundes respeto.

Mi alma espera en el Señor, / espera en su palabra / mi alma aguarda al Señor, / más que el centinela la aurora.

Aguarde Israel al Señor / como el centinela la aurora. / Porque del Señor viene / la misericordia, / la redención copiosa, / y él redimirá a Israel / de todos sus delitos.

Bona Notícia.

Paco Arango: voluntariat amb nens i adolescents amb càncer

L'arribada d'un càncer situa les persones cara a cara amb el que dona títol a la pel·lícula de Paco Arango que acaba d'estrenar-se: *Lo que de verdad importa*. Tota la recaptació servirà perquè nens i adolescents pacients d'oncologia vagin a campaments. La seva pel·lícula s'inspira en les seves emocions i vivències al costat d'aquests menors amb càncer.

Paco, ¿Com vas arribar a l'oncologia infantil?

-Jo sentia que feia molt de temps que postergava una labor altruista. Vivia dedicat a la meva carrera professional, però sentia una necessitat. M'obsessionava la idea de tornar la sort que he tingut. Vaig arribar al món el 1967, a Mèxic, el país al qual havien emigrat els meus avis, en el si d'una família sana i sense problemes econòmics. Vaig estudiar Art Dramàtic i Filologia Francesa a Boston.

-Un mes abans del meu casament, el 1994, ho vaig deixar tot, vaig fer un canvi de rumb. Li vaig demanar a un amic que em busqués una causa a la qual aportar el meu temps i començar a retornar aquesta sort que em feia sentir privilegiat al món. I una tarda vaig arribar a la planta d'oncologia de l'Hospital Niño Jesús de Madrid. Allà va canviar tant la meva vida, que el 2005 vaig decidir fer una parada per dedicar-me de ple a això.

-Acompanyar nens i adolescents en la seva estada a l'hospital, jo i voluntaris de la fundació Aladina. Intentem alleujar la seva preocupació i la dels seus pares i, sobretot, la desesperança en els casos més difícils. He vist coses tremendes, però també meravelloses. Molts miracles en forma d'amor i supervivència. (Adaptació de: Carme Escales. Elperiodico 16-2-2017)